

СВЯТЕ ХРЕЩЕННЯ

Через Хрещення людина з'єднується з Христом і тому Хрещення можна назвати дверима до Без цього Таїнства нема спасіння. " Ісус відповів: Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти до Божого Царства" (Ін. 3, 5). Після Свого Воскресіння Христос сказав апостолам, а через них і їхнім спадкоємцям такі слова: "Йдіть, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа" (Мф. 28, 19). Що треба для Хрещення? Передусім потрібна віра в Бога, в нашого Спасителя. Христос з приводу цього сказав: "Хто буде вірити й охреститься, спасений буде" (Мк. 16, 16). Филип євнуху говорив: "А Филип йому сказав: Якщо віриш усім своїм серцем, — то можна". (хреститися) (Діян. 8, 37). Те ж саме сказав і апостол Павло тюремному сторожеві: "Віруй в Господа Ісуса Христа, і спасешся ти і весь дім твій" (Діян. 16, 31). Не лише віра, а й покаяння потрібне для Хрещення: "Покайтеся, закликав апостол Петро, - і нехай охреститься кожен із вас в ім'я Ісуса Христа на відпущення гріхів" (Діян. 2, 38). Апостол Ананія новонаверненому Савлу говорив: "Встань, охрестись і обмиє гріхи твої, прикликавши ім'я Ісуса Христа" (Діян. 22, 16). " Ви, Павло коринфським християнам, - омили, освятили і виправдалися" (1 Кор. 6, 11). Пише апостол.

Дуже цікаво що не всі церкви які вважають себе християнськими не вважають що для спасіння Хрещення потрібне. Наприклад, баптисти і адвентисти Хрещення вважають простим, безблагодатним обрядом; пашковці Хрещення не визнають обов'язковим, толстовці та молокани зовсім його відкидають, а скопці замінюють його оскотченням. Але з Євангелії ми бачимо, що Хрещення є обов'язковим, без нього не можна увійти до Царства Божого. "Ісус відповів: Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти до Божого Царства!" (Івана 3:5) Як відомо, церкви які вважають себе християнськими не хрестять своїх дітей, посилаючись на слова Ісуса Христа, Котрий апостолам сказав: "Йдіть, навчайте на народи, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа" (Мф. 28, 19). Христос велить навчити, а потім уже хрестити. Та оскільки дітей не можна навчити, то їх не можна і хрестити, говорять вони. Чи ж відповідає те, що кажуть стосовно цього сектанти, євангельській дійсності? Христос усіх кличе до себе в Царство Небесне: усі люди і немовлята, і дорослі є Його дітьми, котрим Спаситель говорить про необхідність Хрещення. Діти нехрещені, які " не родились від води і Духа", не можуть наслідувати Боже Царство, бо вони не є християнами, а язичників, ні малих, ні великих, у раю не буде. І якщо хтось в цьому сумнівається, то нехай доведуть на підставі Святого Письма, що язичники будуть у раю. Коли б Христос сказав: дорослих навчайте і хрестіть, а дітей не треба хрестити, бо вони і так святі, і тому будуть у раю, - вони в такому разі мали б рацію. Але Святе Письмо говорить, що всі охрещені, які живуть побожно, наслідують життя райське, а всі нехрещені туди не попадуть, у тому числі й діти.

Для немовлят які є безгрішні слідкуючи Христовим прикладу покаяння не є обов'язковим, тільки вже для дітей і дорослих які є свідомі своїх дій. Тому що Христос буди безгрішним приймаючи Хрещення Йому не потрібно було каятися.

Під час Хрещення ми приймаємо Духа Святого, і наше тіло стає храмом Духа Святого. "Хіба ви не знаєте, що ваші тіла — це храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі?" (1 Кор. 6.19) Але як ми знаємо із народного прислів'я що пусте місце довго не буває. Якщо ми не заповнили нашу душу Духом Святим. Ми

можемо стати храмом диявола. А ми знаємо непротидію Богу диявол не запитає чи людина хоче стати храмом диявола, скільки їй років, або чи вірує у нього, а насильно увійде в нас. "Коли нечистий дух виходить з людини, то блукає безводними місцями, шукаючи спокою, і не знаходить. Тоді каже: Повернуся до свого дому, звідки я вийшов!прибувши, знаходить його заметеним і прибраним.Тоді йде, бере сім інших духів, лукавіших за себе, і, ввійшовши, живуть там. І стає останнє тій людині гіршим від попереднього."(Луки 11: 24-26) Але Коли Дух Святий вселився в людину тоді диявол вже неможливо увійти в людину, А дитина є захищена від нападів диявольських сил.

Дітей хрестили завжди, по вірі їхніх батьків, хрестили з тією надією, що батьки потім навчать своїх дітей, як треба вірити. Діонісій Ареопатіт, учень святого апостола Павла, у своїх творах свідчить, що "блаженний апостол Павло хрестив не лише дорослих, а й дітей також". У Діяннях сказано, що тюремний сторож запросив до своєї оселі Павла та його учня Силу" і охрестився негайно він сам і всі домашні його" (Діян. 16, 33). У цій же книзі сказано, що " Крисп, старійшина синагоги, увірував у Господа з усім домом своїм" (18, 8), і всі прийняли Хрещення. Ангел благочестивому сотнику Корнилію велить покликати до себе апостола Петра, охреститися, і тоді, каже, "спасешся ти і весь дім твій" (Діян. 11, 14). Тут же розповідається міста Фіатіра, яка охрестилась сама і "всі домашні" (Діян. 16, 15). Євангеліст Марк про Христа говорить: "церкви які вважають себе християнськими" (Мк. 10, 15-16). А сектанти дітей до Христа не допускають, бо не хрестять, а нехрещені діти - це не Його діти.

Практика хрещення дітей древня, апостольська. Відомо з історії, що християни, ховаючись від язичників, на молитву збиралися в римських катакомбах. Там же в печерах вони ховали і своїх померлих мучеників, святителів, себто єпископів, дітей. На могилах вони, за своїм звичаєм, клали надгробок, плиту, де було зазначено, то під нею похований. На цих плитах ми читаємо ось такі написи: "Тут з миром лежить Филип, дитина віруюча", ще: "Аврелій Мелітус, дитина-християнин, віруючий". На одній з плит стоїть напис, у якому мовиться, що тут поховано двох братів. Один з них "віруючий", себто хрещений, а другий - "неофіт", тобто віруючий, але ще не охрещений.

Деякі не православн церкви твердять, що дітей не треба хрестити, бо вони ще несвідомі цього Таїнства і тому не вступають у союз з Богом. Але послухаємо, що з приводу цього каже Бог. А Він Авраамові говорить: "Це є завіт між Мною і тобою і нащадками твоїми... Хай буде у вас обрізаний весь чоловічий рід... На восьмий день після народження хай буде обрізаним у вас... кожне немовля чоловічої статі... Хто ж не буде обрізаний у восьмий день, та душа буде знищена з народу Свого, бо він порушив завіт Мій" (Бут. 17, 10-14).Якщо Бог у Старому Завіті міг укладати угоду між собою і восьмиденними дітьми, то чому Він цього не може робити з нашими дітьми? Не казав же Бог Авраамові: ти почекай, доки твоєму сину Ісааку виповниться 18 літ, а тоді обріжеш його. Ні, Він звелів це робити над восьмиденними дітьми, а якщо це не буде зроблено, то загине душа дитини і батьки понесуть кару, бо знехтували вони Божим завітом.Сектанти, заперечуючи угоду Бога з 8-денними немовлятами, беруть на себе сміливість виступати в ролі радників Божих. Але ж ми достеменно знаємо, що Бог у порадниках не має потреби.Говорять сектанти, що Хрещення не освятить дитину, бо вона неспроможна сприйняти святість. Проте Біблія інше говорить. Господь пророку Ієремії каже: "Перш, ніж створив тебе... і раніше, ніж ти вийшов з утроби, Я освятив тебе і пророком для народів поставив тебе Ієр. 1, 5). Подібне мовиться

і про святого Іоана Предтечу. В Євангелії сказано, що він "Духа Святого сповниться від лона матері своєї" (Лк. 1, 15).

На завершення цієї теми мені хочеться звернути увагу на те, що Господь не навечно давав закон про обрізання. Він передбачав, що з бігом часу, в Новому Завіті, воно буде замінено святим Хрещенням. Тому Бог каже Мойсею: "Тоді Господь, Бог твій, обріже твоє серце й серце твоїх потомків, щоб ти любив Господа, Бога твого, всім твоїм серцем і всією душею твоєю, та й щоб ти жив." (Втор. 30, 6). Про це саме сказано і в апостола Павла в Посланні до Колоссян він пише: "Ви в Ньому й обрізані обрізанням нерукотворним... обрізанням Христовим" (Кол. 2, 11). Обрізати серце, обрізатися обрізанням не Мойсеєвим, а Христовим - означає прийняти Хрещення. Та оскільки обрізання відбувалося на восьмий день, над дитиною, то і Хрещення ми можемо, і навіть повинні, теж здійснювати над дитиною. Через це Таїнство дитя освячується і стає дитиною Божою, що йде до Христа. Непрощений гріх робить той, хто дітей не пускає до Бога, хто перетинає їм дорогу до Нього.

Також важливо пам'ятати що ми можемо хреститися тільки один раз в житті "Один Господь, одна віра, одне хрещення," (Ефесян 4:5). Людина яка хреститися другий раз грішить проти Духа Святого. Вона сумнівається в силі Духа Святого.